

Een cadeautje voor iemand met autisme – idee van Hilde De Clercq

De decembermaand is in aantocht. Ik zie er tegenop als tegen een berg, omdat Thomas in deze periode helemaal uit zijn normale doen is. Ik heb er het volgende op gevonden. Een verrassing moet iets leuks zijn, laat het dat dan ook voor hem zijn. Laten we verrassingen voorspelbaar maken. Ik laat hem dus op de reclamefolder zien wat Sinterklaas zal brengen, wat hij ermee zal kunnen doen en hoe hij het moet gebruiken. We knippen de afbeelding samen uit en plakken hem op een rood vel papier. Ik maak een kalender met witte blaadjes waarvan hij elke dag een blaadje mag afscheuren. Zo kan hij zelf zien hoe lang het nog zal duren. Samen gaan we naar de winkel om het speelgoed ook in het echt te bekijken, want het ziet er steeds anders uit in de folders. Als het even kan, lenen we het bij de speel-o-theek. Zo weet ik zeker dat het niet te moeilijk is voor hem en dat hij ermee kan werken. De avond van tevoren zeg ik hem waar de verrassing zal liggen en in welk papier die ingepakt is. Bij de bakker laat ik hem een chocolade trein zien, die hij zal krijgen. Zijn broers en zus vinden dat het leuke verdwijnt als je alles verklapt, maar als de grote dag is aangebroken en Thomas het rode blaadje van zijn kalender trekt, is het voor de eerste keer voor al onze kinderen feest. Hij gooit de pakjes niet meer op de grond en er wordt niet getierd of gehuild: wat hij ziet liggen had hij verwacht, het was voorspeld, alles klopt. Dan knippert hij twee keer met zijn ogen en tegelijkertijd gaat zijn mondje open en dicht. Zijn ene handje lijkt los te zitten van zijn arm, met zijn andere handje trekt hij voortdurende aan hetzelfde haarplekje. Hij springt onhandig twee keer op en neer en ik smelt. Ik zie dat hij nu echt gelukkig is.

Dit succes leidde er toe dat we het nu al jaren zo doen. Nadat deze anekdote in het magazine van de Deense oudervereniging gepubliceerd werd als 'Het kerstverhaal van het jaar', ontmoette ik de voorzitter. Hij vertelde me met tranen in de ogen dat hij Kerstmis voor het eerst op die manier voorbereid had voor zijn volwassen dochter met autisme. Voor het eerst in haar leven, had ze nu ook een leuke kerst gehad. Hij voegde er ontroerd aan toe dat het jammer was dat hij daar dertig jaar op had moeten wachten. Zo een eenvoudige oplossing.